

Rok akademicki: 2019/2020

ID zajęć: 510182

ETAP: Semestr letni

Informacje ogólne:**Prowadzący:** dr Dorota Mącik**Organizator:** Wydział Nauk Społecznych
Instytut Psychologii**Liczba godzin tygodni / semestr:** 2 / 30**Jezyk wykładowy:** Język polski**Kierunek studiów:****Lokalizacja w planach rocznych:** Rok - Semestr**Punkty ECTS:****Forma zaliczenia:** Nie sklasyfikowany**Cele przedmiotu:**

- C1- rozumienie procesu diagnozy klinicznej jako procesu
- C2 - uwrażliwienie na rozumienie objawów zaburzeń jako specyficznych trudności pacjenta
- C3 - Nabycie umiejętności stawiania diagnoz na podstawie wywiadu z pacjentem
- C4- nabycie umiejętności tworzenia konceptualizacji Pacjenta

Wymagania wstępne:

W-1- znajomość psychologii klinicznej osób dorosłych i psychopatologii

Efekty kształcenia dla przedmiotu:

K_W Wiedza

K_W05 ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia w różnych kontekstach społecznych oraz czynników stymulujących/ utrudniających ten rozwój; posiada pogłębioną wiedzę na temat roli podstawowych środowisk (rodzina, szkoła, media masowe, rówieśnicy, praca) dla funkcjonowania jednostki, również w genezie rozwoju zaburzeń;

K_W10 zna psychologiczne koncepcje zdrowia i choroby, czynniki wspierające jakość życia i warunkujące zachowania zdrowotne oraz rolę aktywności własnej w utrzymaniu zdrowia i poprawie jakości życia posiada wiedzę na temat specyfiki psychospołecznego funkcjonowania osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności oraz metod stosowanych w procesie rehabilitacji

K_W13 ma uporządkowaną wiedzę na temat różnego rodzaju zaburzeń funkcjonowania jednostki i metod ich diagnozowania; zna koncepcje (psychologiczne, biologiczne, interakcyjne i społeczne) wyjaśniające powstawanie i utrzymywanie się tych zaburzeń oraz różne formy udzielania pomocy psychologicznej (psychoprofilaktyka, psychoterapia, rehabilitacja, psychoedukacja, poradnictwo etc.);

K_W14 zna etapy i zasady realizowania procesu diagnostycznego dla różnych celów oraz sposoby integracji rezultatów uzyskanych za pomocą różnych narzędzi badawczych

K_U Umiejetności

K_U01 potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin do analizowania i interpretowania ludzkich zachowań, potrafi wskazać i opisać uwarunkowania (osobowe, społeczne oraz kulturowe) różnych zachowań człowieka oraz funkcjonowania określonych grup społecznych i organizacji posługując się wybranymi podejściami teoretycznymi

K_U05 potrafi zaplanować oraz przeprowadzić proces diagnostyczny dotyczący różnych sfer funkcjonowania człowieka oraz wskazać ograniczenia przeprowadzonej diagnozy; potrafi interpretować uzyskane wyniki i integrować dane pochodzące z różnych metod badawczych oraz wskazać kierunki działań psychologicznych uwzględniające indywidualne potrzeby oraz zasoby jednostki

K_U07 potrafi analizować przyczyny i źródła zachowań człowieka umie opracować propozycje oddziaływań ukierunkowanych na zmianę postaw i zachowań w różnych obszarach praktyki psychologicznej

K_U10 potrafi krytycznie ocenić przydatność metod, procedur, programów pomocy oraz innych form oddziaływania skierowanych do osób, grup społecznych i organizacji

K_K Kompetencje społeczne

K_K01 rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie oraz rozwoju własnych kompetencji związanych z pracą psychologa w obszarze diagnozy klinicznej

K_K04 ma świadomość znaczenia sfery psychicznej człowieka dla jakości jego funkcjonowania we wszystkich obszarach życia; posiada

Opis zajęć: Kliniczne studium przypadków (PWJŻ) (konwersatorium)

przekonanie o potrzebie wspierania jednostek i grup w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych.

K_K05 okazuje zrozumienie dla sytuacji ludzi z różnymi problemami i trudnościami

K_K06 ma świadomość specyfiki relacji interpersonalnej w sytuacji pomocy psychologicznej. Wykazuje troskę o prawidłowy przebieg diagnozy i interwencji psychologicznej.

K_K07 wykazuje krytyczną postawę wobec stosowanych metod badawczych i uzyskanych dzięki nim wyników, a także wobec różnych poglądów i praktyk w zakresie psychologii.

Metody dydaktyczne:

Podstawową metodą pracy jest dyskusja w grupie i wspólne dochodzenie do diagnozy zaburzenia. Dyskusja oparta jest o analizę przypadku, który wcześniej studenci muszą przygotować (przeprowadzić wywiad, wykonać podstawową diagnostykę w ramach wybranego zaburzenia z Osi I) rysowanie diagramów konceptualizacji.

Dyskusja nad proponowanymi strategiami pomocowymi wraz z oceną ich przypuszczalnej sensowności i skuteczności odnośnie danego przypadku

Kryteria oceny i sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia:

ocenie podlegać będzie poziom umiejętności prowadzenia procesu diagnozy zaburzeń, ze szczególnym uwzględnieniem: umiejętności interpretacji zachowań i trudności w kategoriach objawów, właściwego włączania objawów do zespołów objawowych, Rozumienia mechanizmów sprzężeń zwrotnych i wzajemnego wzmacniania objawów, oraz adekwatnego do wzajemnych zależności planowania interwencji terapeutycznych. Warunkiem zaliczenia jest przedstawienie studium przypadku wg omawianej na zajęciach struktury.

Treści programowe przedmiotu:

Treści programowe skupiają się wokół:

1. Diagnostyki w oparciu o kryteria diagnostyczne DSM i ICD.
2. Różnicowanie pomiędzy tzw osią I i II DSM (DSM IV-TR)
3. Analiza podstawowych przekonań pacjenta dotyczących siebie i świata jako punkt wyjścia do poszukiwania diagnozy osobowościowej
4. Ocena dysfunkcyjnego myślenia i stosowanych strategii radzenia sobie Pacjenta, oraz rola tych strategii w podtrzymywaniu zaburzenia
5. Schemat konceptualizacji Pacjenta z oceną braków informacyjnych dla kompletności diagnozy
6. Planowanie kolejności interwencji z uwzględnieniem ich skuteczności w przypadku wdrażania na różnych etapach terapii.

Literatura:

1. World Health Organization. "Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10." Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. Kraków: Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne „Vesalius (2000).
2. Kryteria diagnostyczne z DSM-5. (2015). Wyd. Edra Urban & Partner
3. James Morrison; DSM-5- bez tajemnic. (2016). Kraków: Wyd. UJ
4. Jacqueline Persons: Terapia poznawcza w praktyce. Podejście oparte na sformułowaniu przypadku, Alliance Press, Gdynia, 2007
5. Miller, W. R., and S. Rollnick. "Wywiad motywujący." Jak przygotowywać ludzi do zmiany. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego (2010).